

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sdo/4/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012201535
Dátum vydania rozhodnutia:	12.05.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1012201535.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Krajský súd v Bratislave, so sídlom Záhradnícka 10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp. zn. Spr. 6206/12 z 31. júla 2012, o podaní žalobcu smerujúcom proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. decembra 2013, sp. zn. 3SŽi/14/2013, v konaní o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 13. júna 2013 č. k. 1S/198/2012 - 42, jednohlasne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu tohto konania.

Odôvodnenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 3. decembra 2013, sp. zn. 3SŽi/14/2013, podľa § 250ja ods. 3 veta druhá Občianskeho súdneho poriadku a § 219 ods. 1 OSP potvrdil uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 13. júna 2013 č. k. 1S/198/2012 - 42 o zastavení konania z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku za žalobu (§ 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov).

Podaním došlým krajskému súdu 23. decembra 2013, označeným ako Dovolanie voči uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 3. decembra 2013, sp. zn. 3SŽi/14/2013 spojené s návrhom na odklad vykonateľnosti, navrhoval žalobca uznesenie odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie prvostupňového súdu zrušiť v celom rozsahu. Zároveň žiadal o odklad vykonateľnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní podania dospel k záveru, že konanie o ňom je potrebné zastaviť.

Podľa § 236 ods. 1 OSP dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Opravný prostriedok je v konaní podľa V. časti OSP prípustný len vtedy, ak je to v tejto časti ustanovené (§ 246c ods. 1 veta druhá OSP).

Navyše proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu konajúcim podľa V. časti OSP nie prípustný žiadny opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 veta tretia OSP).

Z uvedených zákonných ustanovení jednoznačne vyplýva, že vo veciach správneho súdnictva Najvyšší súd Slovenskej republiky nie je súdom dovolacím.

Podaním sa žalobca domáhal preskúmania právoplatného rozhodnutia najvyššieho súdu a krajského súdu vo veci, na konanie a rozhodnutie ktorej sa vzťahujú ustanovenia V. časti OSP (správne súdnictvo), v ktorej Najvyšší súd Slovenskej republiky nie je dovolacím súdom a ako súd dovolací nemá právomoc konať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto podľa § 104 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP konanie o podaní žalobcu musel zastaviť pre nedostatok právomoci konať vo veci.

Uvedený právny záver rešpektuje aj dnes už konštantnú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej „niet žiadnych právnych pochyb o skutočnosti, že dovolanie je v správnom súdnictve neprípustné“ (k tomu pozri rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 87/09 a sp. zn. IV. ÚS 208/08). Ústavný súd taktiež vylúčil možnosť, že by zastavením dovolacieho konania z dôvodu neprípustnosti dovolania mohlo dôjsť k odmietnutiu spravodlivosti s poukazom na to, že: „v civilnom dovolacom konaní dohliada najvyšší súd prostredníctvom inštitútu dovolania na procesnú čistotu a jednotnosť rozhodovania v súdnych konaniach, ktorých podstatou je v zásade spor o súkromné právo prerokúvaný od začiatku na všeobecnom súde, oproti tomu je správne súdnictvo preskúmaním zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy, teda orgánov inej ako súdnej sústavy. Už správne súdnictvo je kontrolou inej sústavy, a tak zákonodarca nepovažoval za rozumné a účelné, aby kontrola verejnej správy bola ešte kontrolovaná prostredníctvom inštitútu dovolania. Okrem toho správne súdnictvo nemusí byť zjednocované prostredníctvom dovolania, pretože druhostupňové rozhodovanie najvyššieho súdu v správnom súdnictve už túto funkciu plní. V danej súvislosti nesmie byť máťúce, že správne a civilné súdnictvo sú zhodou historických okolností obsiahnuté v jednom procesnom kódexe“ (IV. ÚS 208/08).

O trovách konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, lebo konanie bolo zastavené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.